sygn. akt III K 6/14

WYROK ŁĄCZNY
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Mariusz Kurowski

Protokolant: Marta Kruk

w obecności prokuratora: Bożeny Romańczuk

po rozpoznaniu dnia 24.04.2014 r. sprawy

P. S., ur. (...) w B., s. Z. i A. z d. D.

Skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 30 października 1997r. w sprawie ***sygn. akt III K 453/97*** za dziewięć przestępstw:

I - sze popełnione w okresie od października 1996 r. do 15 grudnia 1996 r. z art. 203 § 1 d. k.k. w zw. z art. 58 d. k.k. w zw. z art. 36 § 2 i 3 d. k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 1.000 (jednego tysiąca) złotych grzywny z zamianą w razie nieuiszczenia jej w terminie na zastępczą karę 100 (stu) dni pozbawienia wolności, oraz za przestępstwa: II, III, IV, V, VI, VII, VIII i IX popełnione w dniu 21.05.1996r., gdzie:

- za czyn II z art. 166 d.k.k., wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn III z art. 181 § 1 d.k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn IV z art. 156 § 2 d.k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn V z art. 181 § 1 d.k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn VI z art. 156 § 2 d.k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn VII z art. 181 § 1 d.k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn VIII z art. 181 § 1 d.k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn IX z art. 182 § 1 d.k.k. wymierzono karę 3 trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 66 d.k.k., art. 67 § 1 d.k.k. orzeczono łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności

Na podstawie art. 73 § 1 i 2 d.k.k. i art. 74 § 2 d.k.k., art. 76 § 3 d.k.k. warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i w tym okresie oddano go pod dozór kuratora

Na podstawie art. 83 § 3 d.k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 31.08.1997 r. do dnia 30.10.1997r.

Na podstawie art. 48 § 1 d.k.k. orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego. Obciążono kosztami sądowymi

2. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 28 września 2001 r. w sprawie ***sygn. akt III K 1154/99*** za przestępstwo popełnione w okresie od 6.02.1998 r. do lutego 1999 r. z art. 209 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat zobowiązując go do łożenia na rzecz innej osoby. Zasądzono od Skarbu Państwa koszty zastępstwa procesowego z urzędu oraz zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

Postanowieniem z dnia 11.02.2005 r. Sąd Rejonowy Białymstoku zarządził wykonanie ww. warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności.

3. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie ***sygn. akt III K 2939/01*** za przestępstwo popełnione w dniu 16 marca 2000 r. z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, obciążono kosztami sądowymi.

4. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 3 lutego 2004 r. w sprawie ***sygn. akt XIII K 2442/03*** za popełnione w dniu 11.08.2003 r. przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku. Na podstawie art. 49a § 1 ,2 k.k. orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 100 (stu) złotych. Zasądzono opłatę i obciążono pozostałymi kosztami sądowymi

5. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 20 maja 2004 r. w sprawie ***sygn. akt III K 843/04*** za popełnione w dniu 28.12.2003 r. dwa przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat. Na podstawie art. 49a § 1 ,2 k.k. orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 100 (stu) złotych. Zasądzono opłatę i obciążono pozostałymi kosztami sądowymi

6. ***Sądu Okręgowego w Białymstoku*** z dnia 19 września 2008 r. w sprawie ***sygn. akt III K 93/08*** za przestępstwo popełnione w dniu 27.02.2008r. z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oddając w tym czasie pod dozór kuratora. Zasądzono od Skarbu Państwa koszty zastępstwa procesowego z urzędu oraz obciążono skazanego kosztami sądowymi.

Postanowieniem z dnia 01.03.2012 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku zarządził wykonanie ww. warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności.

7. ***Sądu Rejonowego w Łomży*** z dnia 14 października 2008 r. w sprawie o ***sygn. akt VII K 467/08*** za przestępstwo popełnione w dniu 13 marca 2008 r. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzono karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata. Rozstrzygnięto o nieopłaconych kosztach obrońcy z urzędu i obciążono skazanego kosztami sądowymi.

8. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 31 marca 2010 r. w sprawie ***sygn. akt XV K 1845/08*** za przestępstwo popełnione w dniu 19.07.2008r. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 25.07-26.07.2008 r. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożono obowiązek naprawienia

szkody. Zasądzono od Skarbu Państwa koszty zastępstwa procesowego z urzędu oraz zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

9. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie ***sygn. akt VII K 858/09*** za popełnienie 40 przestępstw:

a) za ciąg przestępstw składający się z 6 czynów popełnionych kolejno w dniach 11.12.2007r., 12.12.2007r., 17.01.2008r., 17.01.2008r., 28.01.2008r., i 29.01.2008r. - z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

b) za ciąg przestępstw składający się z 5 czynów popełnionych kolejno w dniach: 17.04.2008r., 22.04.2008r., 9.06.2008r., 01.09.2008r., 28.11.2008r. - z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

c) za czyn popełniony w dniu 22.04.2008r. z art. 297 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

d) za czyn popełniony bliżej nieustalonego dnia w okresie od 1 grudnia 2008r. do 23 grudnia 2008r. z art. 270 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

e) za ciąg przestępstw składający się z 17 czynów popełnionych kolejno w dniach: 27.12.2008r., 27.12.2008r., 28.12.2008r., 29.12.2008r., 29.12.2008.r, 02.01.2009r., 17.01.2009r., 17.01.2009r., 19.01.2009r., 19.01.2009r., 20.01.2009r., 20.01.2009r., 21.01.2009r., 24.01.2009r., 24.01.2009r., 24.02..2009r., 29.01.2009r. - z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 64§ 1 k.k. i art.13§1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 64§ 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., gdzie na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64§ 1 k.k., w zw. z art. 91§1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

f) za przestępstwo popełnione w dniu 31.12.2008r. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

g) za przestępstwo popełnione w okresie od 17 grudnia 2008r. do 2 stycznia 2009r. z art. 270 § 3 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

h) za ciąg przestępstw składający się z 5 czynów popełnionych kolejno w dniach 09.01.2009r., 10.01.2009r., 12.01.2009r., 14.01.2009.r. i 23.01.2009 r. - z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

i) za przestępstwo popełnione w dniu 14.01.2009r. z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat.

j) za przestępstwo popełnione w dniu 15.01.2009r. z art. 270 § 1 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. orzeczono łączną karę pozbawienia wolności w wysokości 7 (siedmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolości w dniach 2 i 3 01.2009r. oraz od 03.02.2009r. do 14.01.2011r.

Zasądzono koszty zastępstwa procesowego oraz obciążono opłatą i zwolniono od pozostałych kosztów sądowych.

Postanowieniem z dnia 9.02.2012r. na podstawie art. 420 § 1 i 2 k.p.k. Sąd Rejonowy w Białymstoku zmienił okres rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczony na poczet ww. łącznej kary pozbawienia wolności uwzględniając dni: 2 i 3 .01.2009r. oraz okres od dnia 3.02.2009r. do dnia 21.12.2009r. i od dnia 4.01.2010r. do dnia 12.01.2011r.

I. Na podstawie art. 90 § 2 k.k. w zw. z art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. opisane w punktach ***4*** (sygn. akt XIII K 2442/03) i ***5*** (sygn. akt III K 843/04) środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych łączy i orzeka wobec skazanego P. S. łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat.

II. W pozostałej części wyroki opisane w punktach 4 i 5 pozostawia do odrębnego wykonania.

III. Na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności opisane w punktach ***6*** (sygn. akt. III K 93/08) i ***8*** (sygn. akt. XV K 1845/08), z karami opisanymi w punkcie ***9*** (sygn. akt VII K 858/09) podpunkt ***a*** i ***c*** i orzeka wobec skazanego P. S. łączną karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności.

IV. Na podstawie art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności opisane w punkcie ***9*** (sygn. akt VII K 858/09) podpunkt ***b***, ***d***, ***e***,***f***, ***g***, ***h***, ***i***,***j*** i orzeka wobec skazanego P. S. łączną karę 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności.

V. W pozostałym zakresie wyroki jednostkowe opisane w punktach 6, 8, 9 pozostawia do odrębnego wykonania.

VI. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. zalicza P. S. na poczet łącznej kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt ***III*** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 25 – 26 lipca 2008 r. (ze sprawy o sygn. akt XV K 1845/08 Sądu Rejonowego w Białymstoku), zaś na poczet łącznej kary pozbawienia wolności orzeczonej w pkt ***IV*** okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 2 i 3 stycznia 2009 r. oraz od dnia 3 lutego 2009 r. do dnia 21 grudnia 2009 r. i od dnia 4 stycznia 2010 r. do dnia 12 stycznia 2011 r. (ze sprawy o sygn. akt VII K 858/09 Sądu Rejonowego w Białymstoku) jak też na poczet obu wymierzonych łącznych kar pozbawienia wolności zalicza mu okresy odbytych kar pozbawienia wolności ze spraw podlegających łączeniu.

VII. Na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach 1 – 3, 7 umarza. Kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa.

VIII. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. Z. wynagrodzenie za obronę z urzędu w kwocie 206,64 (dwustu sześciu 64/100) złotych, w tym podatek VAT w kwocie 38,64 (trzydziestu ośmiu 64/100) złotych.

IX. Zwalnia skazanego od ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt. III K 6/14

UZASADNIENIE

P. S. został skazany prawomocnymi wyrokami:

10. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 30 października 1997r. w sprawie ***sygn. akt III K 453/97*** za dziewięć przestępstw:

I - sze popełnione w okresie od października 1996 r. do 15 grudnia 1996 r. z art. 203 § 1 d. k.k. w zw. z art. 58 d. k.k. w zw. z art. 36 § 2 i 3 d. k.k. na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 1.000 (jednego tysiąca) złotych grzywny z zamianą w razie nieuiszczenia jej w terminie na zastępczą karę 100 (stu) dni pozbawienia wolności, oraz za przestępstwa: II, III, IV, V, VI, VII, VIII i IX popełnione w dniu 21.05.1996r., gdzie:

- za czyn II z art. 166 d.k.k., wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

- za czyn III z art. 181 § 1 d.k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn IV z art. 156 § 2 d.k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn V z art. 181 § 1 d.k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn VI z art. 156 § 2 d.k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn VII z art. 181 § 1 d.k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn VIII z art. 181 § 1 d.k.k. wymierzono karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

- za czyn IX z art. 182 § 1 d.k.k. wymierzono karę 3 trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 66 d.k.k., art. 67 § 1 d.k.k. orzeczono łączną karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności

Na podstawie art. 73 § 1 i 2 d.k.k. i art. 74 § 2 d.k.k., art. 76 § 3 d.k.k. warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej łącznej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 5 (pięć) lat i w tym okresie oddano go pod dozór kuratora

Na podstawie art. 83 § 3 d.k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 31.08.1997 r. do dnia 30.10.1997r.

Na podstawie art. 48 § 1 d.k.k. orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego. Obciążono kosztami sądowymi

11. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 28 września 2001 r. w sprawie ***sygn. akt III K 1154/99*** za przestępstwo popełnione w okresie od 6.02.1998 r. do lutego 1999 r. z art. 209 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 2 k.k. i art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres 3 (trzech) lat zobowiązując go do łożenia na rzecz innej osoby. Zasądzono od Skarbu Państwa koszty zastępstwa procesowego z urzędu oraz zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

Postanowieniem z dnia 11.02.2005 r. Sąd Rejonowy Białymstoku zarządził wykonanie ww. warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności.

12. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 12 grudnia 2002 r. w sprawie ***sygn. akt III K 2939/01*** za przestępstwo popełnione w dniu 16 marca 2000 r. z art. 279 § 1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, obciążono kosztami sądowymi.

13. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 3 lutego 2004 r. w sprawie ***sygn. akt XIII K 2442/03*** za popełnione w dniu 11.08.2003 r. przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 70 (siedemdziesięciu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku. Na podstawie art. 49a § 1 ,2 k.k. orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 100 (stu) złotych. Zasądzono opłatę i obciążono pozostałymi kosztami sądowymi

14. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 20 maja 2004 r. w sprawie ***sygn. akt III K 843/04*** za popełnione w dniu 28.12.2003 r. dwa przestępstwa z art. 178a § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat. Na podstawie art.

49a § 1 ,2 k.k. orzeczono świadczenie pieniężne w kwocie 100 (stu) złotych. Zasądzono opłatę i obciążono pozostałymi kosztami sądowymi

15. ***Sądu Okręgowego w Białymstoku*** z dnia 19 września 2008 r. w sprawie ***sygn. akt III K 93/08*** za przestępstwo popełnione w dniu 27.02.2008r. z art. 62 ust 1 ustawy z dnia 29.07.2005 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 pkt 1 k.k. i art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata oddając w tym czasie pod dozór kuratora. Zasądzono od Skarbu Państwa koszty zastępstwa procesowego z urzędu oraz obciążono skazanego kosztami sądowymi.

Postanowieniem z dnia 01.03.2012 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku zarządził wykonanie ww. warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności.

16. ***Sądu Rejonowego w Łomży*** z dnia 14 października 2008 r. w sprawie o ***sygn. akt VII K 467/08*** za przestępstwo popełnione w dniu 13 marca 2008 r. z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 2 k.k. wymierzono karę 1 (jednego) roku i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata. Rozstrzygnięto o nieopłaconych kosztach obrońcy z urzędu i obciążono skazanego kosztami sądowymi.

17. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 31 marca 2010 r. w sprawie ***sygn. akt XV K 1845/08*** za przestępstwo popełnione w dniu 19.07.2008r. z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy. Na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczono na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 25.07-26.07.2008 r. Na podstawie art. 46 § 1 k.k. nałożono obowiązek naprawienia szkody. Zasądzono od Skarbu Państwa koszty zastępstwa procesowego z urzędu oraz zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych.

18. ***Sądu Rejonowego w Białymstoku*** z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie ***sygn. akt VII K 858/09*** za popełnienie 40 przestępstw:

a) za ciąg przestępstw składający się z 6 czynów popełnionych kolejno w dniach 11.12.2007r., 12.12.2007r., 17.01.2008r., 17.01.2008r., 28.01.2008r., i 29.01.2008r. - z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

b) za ciąg przestępstw składający się z 5 czynów popełnionych kolejno w dniach: 17.04.2008r., 22.04.2008r., 9.06.2008r., 01.09.2008r., 28.11.2008r. - z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

c) za czyn popełniony w dniu 22.04.2008r. z art. 297 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

d) za czyn popełniony bliżej nieustalonego dnia w okresie od 1 grudnia 2008r. do 23 grudnia 2008r. z art. 270 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

e) za ciąg przestępstw składający się z 17 czynów popełnionych kolejno w dniach: 27.12.2008r., 27.12.2008r., 28.12.2008r., 29.12.2008r., 29.12.2008.r, 02.01.2009r., 17.01.2009r., 17.01.2009r., 19.01.2009r., 19.01.2009r., 20.01.2009r., 20.01.2009r., 21.01.2009r., 24.01.2009r., 24.01.2009r., 24.02..2009r., 29.01.2009r. - z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 64§ 1 k.k. i art.13§1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270§1 k.k. w zw. z art. 64§ 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., gdzie na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64§ 1 k.k., w zw. z art. 91§1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności

f) za przestępstwo popełnione w dniu 31.12.2008r. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.

g) za przestępstwo popełnione w okresie od 17 grudnia 2008r. do 2 stycznia 2009r. z art. 270 § 3 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

h) za ciąg przestępstw składający się z 5 czynów popełnionych kolejno w dniach 09.01.2009r., 10.01.2009r., 12.01.2009r., 14.01.2009.r. i 23.01.2009 r. - z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierzono karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

i) za przestępstwo popełnione w dniu 14.01.2009r. z art. 178a § 1 k.k. w zb. z art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k., gdzie na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzono karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat.

j) za przestępstwo popełnione w dniu 15.01.2009r. z art. 270 § 1 k.k. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 91 § 2 k.k. orzeczono łączną karę pozbawienia wolności w wysokości 7 (siedmiu) lat i 6 (sześciu) miesięcy.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolości w dniach 2 i 3 01.2009r. oraz od 03.02.2009r. do 14.01.2011r.

Zasądzono koszty zastępstwa procesowego oraz obciążono opłatą i zwolniono od pozostałych kosztów sądowych.

Postanowieniem z dnia 9.02.2012r. na podstawie art. 420 § 1 i 2 k.p.k. Sąd Rejonowy w Białymstoku zmienił okres rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczony na poczet ww. łącznej kary pozbawienia wolności uwzględniając dni: 2 i 3.01.2009r. oraz okres od dnia 3.02.2009r. do dnia 21.12.2009r. i od dnia 4.01.2010r. do dnia 12.01.2011r.

W dniu 15.11.2013 r. do Sądu Rejonowego w Białymstoku wpłynął wniosek skazanego P. S. o wydanie w stosunku do niego wyroku łącznego obejmującego wszystkie dotychczasowe skazania poprzez zastosowanie zasady pełnej absorpcji.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek skazanego częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 569 § 1 k.p.k. wyrok łączny wydaje się, jeżeli zachodzą warunki do wymierzenia kary łącznej, określone w art. 85 k.k., z którego wynika, że Sąd wymierza karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy, chociażby nieprawomocny wyrok skazujący za którekolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju. Innymi słowy, w myśl wskazanego art. 85 k.k., kara łączna w wyroku łącznym może objąć tego samego rodzaju kary jednostkowe orzeczone poszczególnymi wyrokami, które zostały wymierzone za przestępstwa popełnione przed wydaniem pierwszego chronologicznie wyroku. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (tak uchwała składu 7 sędziów SN z 25 lutego 2005 r., I KZP 36/2004, OSNKW 2005, nr 2, poz. 13).

Analizując skazania P. S., wskazać należy, że chronologicznie pierwszym skazującym wyrokiem wydanym wobec niego był wyrok Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 30.10.1997 r. (sygn. akt III K 453/97). Kolejnych przestępstw

dopuścił się on już po wydaniu powyższego wyroku, w związku z czym nie zostały spełnione wyżej wskazane przesłanki wymierzenia kary łącznej.

Odnosząc się do kolejnych skazań P. S., należy stwierdzić, iż dwie kolejne kary wobec niego orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku, a więc w sprawach III K 1154/99 oraz III K 2939/01 zostały objęte już węzłem kary łącznej w wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 04.04.2005 r. i wobec braku możliwości połączenia ich z innymi dotychczasowymi karami powyższy wyrok łączny należało pozostawić w niezmienionym kształcie.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku wydanym w dniu 03.02.2004 r. w sprawie XIII K 2442/03 P. S. został skazany na karę grzywny oraz orzeczono wobec niego środki karne w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 1 roku i świadczenia pieniężnego w wysokości 100 zł. Za przestępstwo popełnione w dniu 28.12.2003 r., a więc przed wydaniem wyroku w sprawie XIII K 2442/03, został on skazany na karę pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy oraz zastosowano wobec niego środki karne w postaci 2 lat zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych oraz 200 zł świadczenia pieniężnego (sygn. akt III K 843/04).

W związku z tym, że art. 90 § 2 k.k. przewiduje możliwość orzeczenia kary łącznej w stosunku do orzeczonych środków karnych w postaci pozbawienia praw publicznych, zakazów lub obowiązku tego samego rodzaju i że spełnione zostały przesłanki jej wymierzenia w odniesieniu do powyższych środków karnych. Dlatego też Sąd połączył wskazane wyżej zakazy prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Z uwagi na to, że do łączenia środków karnych odpowiednie zastosowanie mają przepisy o karze łącznej, wydaniu wyroku łącznego nie stoi na przeszkodzie, że poszczególne środki karne podlegające połączeniu zostały już częściowo lub w całości wykonane. Rozwiązanie te uzasadnione jest faktem, iż połączenie środków karnych orzeczonych w różnych wyrokach podlegających połączeniu, które to zostały już wykonane ma istotne znaczenie dla sytuacji skazanego, jak na przykład dla obliczania terminu do zatarcia skazania (tak Kodeks karny – część ogólna. Komentarz, tom 1, Zakamycze 2004r., s. 1238 pod red. A. Zoll).

Zwrócić w tym miejscu należy też uwagę na nie budzącą wątpliwości argumentację zawartą w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 31.03.2011 r. (sygn. akt V KK 415/08, OSNwSK 2009/1/851), zgodnie z którą ze środków karnych podlegają łączeniu jedynie pozbawienie praw publicznych, zakazy i obowiązek (art. 39 pkt 2, 2a, 2b, 3 k.k.) tego samego rodzaju. Z istoty rzeczy nie podlegają łączeniu: obowiązek naprawienia szkody, nawiązka, świadczenie pieniężne, podanie wyroku do publicznej wiadomości i przepadek przedmiotów, w związku z czym powyższe wyroki w pozostałej części pozostawiono do odrębnego wykonania.

Niemożliwym natomiast było połączenie węzłem kary łącznej jednostkowych kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygn. akt XIII K 2442/03 i III K 843/04. Mimo bowiem zamiany orzeczonej w tym ostatnim wyroku kary grzywny na zastępczą karę pozbawienia wolności należało uznać, iż ich różnorodzajowość to uniemożliwia. Zgodnie bowiem ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, które podziela sąd orzekający, o dopuszczalności połączenia kar i wymierzenia kary łącznej orzekanej w wyroku łącznym, decyduje nie to, czy w miejsce podlegających łączeniu kar orzeczono karę zastępczą, lecz rodzaj kar wymierzonych prawomocnymi wyrokami za przestępstwa pozostające w zbiegu realnym (wyrok SN z dnia 21.11.12 r., IV KK 317/12, LEX nr 1228622).

Natomiast karą łączną orzeczoną w niniejszym wyroku jest kara obejmująca skazania Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K 93/08 z dnia 19.09.2008 r., Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie XV K 1845/08 za czyn popełniony w dniu 19.07.2008 r. oraz skazania z pkt. „a" oraz „c" wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie VII K 858/09. Czyny w ramach ciągu przestępstw określone w pkt „a" tego ostatniego wyroku zostały popełnione w dniach 11.12.2007r., 12.12.2007r., 17.01.2008r., 17.01.2008r., 28.01.2008r., i 29.01.2008r., natomiast przestępstwo określone w pkt c wyroku w dniu 22.04.2008 r. W związku z powyższym wszystkie wskazane powyżej przestępstwa zostały popełnione przed dniem wydania pierwszego wyroku, czyli przed dniem 19.09.2008 r., kiedy to został wydany wyrok w sprawie III K 93/08, w związku z czym należało kary wymierzone w powyższych wyrokach połączyć.

W tym miejscu zauważyć należy, że kara za przestępstwo popełnione w dniu 13.03.2008 r., za które mocą wyroku Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 14.10.2008 r. w sprawie o sygn. akt VII K 467/08 P. S. został skazany, również mogłaby zostać połączona z powyższymi biorąc pod uwagę obecne brzmienie przepisu art. 89 § 1 a k.k. Jednakże zastosowanie znalazł art. 4 § 1 k.k., zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

W czasie popełnienia przestępstwa określonego w powyższym wyroku, a więc w dniu 13.03.2008 r. nie obowiązywał przepis art. 89 § 1a, który obecnie daje podstawę do wymierzenia kary łącznej bez warunkowego zawieszenia jej wykonania nawet w przypadku, gdy za pozostające w zbiegu przestępstwo orzeczono jednostkową karę pozbawienia wolności z dobrodziejstwem jej warunkowego zawieszenia.

Stosując art. 4 § 1 k.k. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, sąd powinien rozważyć "względność" ustaw przy porównaniu stanu normatywnego z daty orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz stanu normatywnego z czasu popełnienia każdego z przestępstw wchodzących w skład zbiegu. Prowadzi to do wniosku, iż jeśli choć jedno z przestępstw wchodzących w skład realnego zbiegu, za które orzeczono kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania i bez warunkowego zawieszenia wykonania, zostało popełnione przed wejściem w życie ustawy zmieniającej, należy stosować, jako względniejszy, Kodeks karny w brzmieniu sprzed dnia 8 czerwca 2010 r. (tak wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2013 r., II KK 84/12, OSNKW 2013/5/43).

Mając zatem na uwadze zawarte w art. 86 § 1 k.k. dyrektywy wymiaru kary łącznej, iż najniższą możliwą do wymierzenia karą jest najwyższa spośród kar jednostkowych, jak też uwzględniając, że w wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku o sygn. akt XV K 1845/08 P. S. wymierzono karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a zatem w wymiarze uniemożliwiającym skorzystanie z dobrodziejstwa jej warunkowego zawieszenia, należało uznać, iż nie ma możliwości połączenia kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 14.10.2008 r. w sprawie o sygn. akt VII K 467/08 z karami wymierzonymi ww. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku i wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III 93/08.

Pozostałe jednostkowe skazania orzeczone w wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 14.01.2011 r. o sygn. akt VII K 858/09, a więc określone w pkt „b", „d", „e", „f", „g", „h", „i" oraz „j" zostały objęte drugą możliwą do wymierzenia wobec P. S. karą łączną. Z uwagi na to, ze kary określone w pkt a i pkt c zostały połączone z karami orzeczonymi w sprawach III K 93/08 i XV K 1845/08, należało orzec w stosunku do pozostałych punktów określonych w ww. wyroku nową karę łączną skoro uprzednio wymierzona jednostkowym wyrokiem, co oczywiste, obejmowała wszystkie jednostkowe skazania tam zawarte

Należy zaznaczyć, iż wymierzając kary w ramach określonych wyżej realnych zbiegów przestępstw zastosowano inne podstawy materialne wymiaru kary łącznej.

W odniesieniu do wymiaru łącznego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, określonego w pkt I wyroku, dzięki ustanowionemu na mocy art. 90 § 2 obowiązku stosowania odpowiednio przepisów dotyczących kary łącznej przy łączeniu pozbawienia praw publicznych, zakazów lub obowiązku tego samego rodzaju, podstawą wymiaru zakazu łącznego był art. 86 § 1 k.k. Możliwym zatem było orzeczenie tego środka karnego w wymiarze nie niższym niż najsurowszy z orzeczonych (granica dolna), ale nie wyższym niż suma wszystkich zakazów jednostkowych (granica górna). W realiach niniejszej sprawy oznaczało to, ze Sąd oscylował w granicach od 2 (dwóch) do 3 (trzech) lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Sytuacja przedstawia się nieco inaczej w odniesieniu do pierwszej (punkt III sentencji wyroku) oraz drugiej (punkt IV sentencji wyroku) kary łącznej wymierzonej przez Sąd w niniejszym wyroku łącznym. Tutaj podstawą wymiaru kary był przepis art., 91 § 2 k.k., który bezpośrednio odnosi się do zapisu art. 85 k.k. i innych odpowiednich przepisów rozdziału IX kodeksu karnego. Jest to uzasadnione faktem, iż w powyższych przypadkach mamy do czynienia z ciągiem przestępstw określonym w art. 91 §1 k.k. Ciąg przestępstw jest odmianą rzeczywistego zbiegu przestępstw z

art. 85 k.k. Dla jego przyjęcia wymaga się bowiem popełnienia przez sprawcę co najmniej dwóch przestępstw przed wydaniem pierwszego nieprawomocnego wyroku. Dodatkowymi jednak przesłankami warunkującymi istnienie ciągu przestępstw są: tożsamość kwalifikacji, krótkie odstępy czasu, podobny sposób.

W przedmiotowej sprawie mamy do czynienia z karami łącznymi obejmującymi ciągi przestępstw oraz przestępstwa jednostkowe. W związku z tym podstawą wymiaru kary stał się art. 91 §2 k.k. W sytuacji określonej w art. 91 § 2 k.k. Sąd ma wymierzyć karę łączną - nie w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, z uwzględnieniem górnych granic poszczególnych rodzajów kar jak mówi art. 86 § 1 k.k., lecz - w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za ciąg przestępstw lub za jednostkowe czyny, w zależności od tego, która z nich jest surowsza, do sumy orzeczonych w danym postępowaniu kar za ów ciąg lub ciągi przestępstw i za czyny jednostkowe, oczywiście z uwzględnieniem górnych granic poszczególnych rodzajów kar (wyrok SN z dnia 25 lutego 2010 r., IV KK 397/09, OSNwSK 2010, nr 1, poz. 441). Oznacza to, ze w odniesieniu do kary łącznej orzeczonej w pkt III Sąd, co sygnalizowano wyżej, mógł wymierzyć karę w wysokości minimum 2 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast górną granicę stanowiła kara 5 lat pozbawienia wolności. Wymierzając karę oznaczoną w pkt IV Sąd zaś oscylował w granicach od 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 10 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z powyższym, w odniesieniu do rozważanych poszczególnych kar łącznych, sąd mógł oprzeć wymiar kary łącznej na trzech podstawowych zasadach. Pierwszą zasadą wymiaru kary łącznej jest zasada absorpcji. Jej zastosowanie wiąże się z wymierzeniem kary najbardziej korzystnej dla skazanego, bowiem wymierza się w takim przypadku najsurowszą karę przewidzianą za jednostkowe przestępstwo, a reszta kar zostaje przez nią pochłonięta. Zarówno w doktrynie jak i w orzecznictwie podkreśla się, że niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia (por. A. Marek, Kodeks..., s. 293; M. Szewczyk (w:) K. Buchała, Z. Ćwiąkalski, M. Szewczyk, A. Zoll, Komentarz..., s. 397-398; A. Zoll (w:) K. Buchała, A. Zoll, Kodeks..., s. 562; L. Tyszkiewicz (w:) M. Kalitowski, Z. Sienkiewicz, J. Szumski, L. Tyszkiewicz, A. Wąsek, Kodeks..., s. 262). W piśmiennictwie i orzecznictwie wskazuje się, że wymiar kary łącznej powinien różnić się od mechanicznego do wydawania kar, a priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (tak A. Marek: Komentarz, Kodeks karny, Warszawa 2004 rok s. 293; wyrok SN z 2 grudnia 1975 roku Rw 628/75, OSNKW 1976/2/33, wyrok SA w Katowicach z dnia 13 listopada 2003 roku, II AKa 339/03). W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (tak wyrok SA w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96). Natomiast stosowanie zasady kumulacji wynikać musi zarówno z dyrektyw prewencyjnych, ogólnej i szczególnej, jak i oceny związku (a raczej braku ścisłych więzi) między poszczególnymi przestępstwami (tak Komentarz do Kodeksu Karnego pod red. A. Zolla tom I wydanie 3, str. 955).

Przy ustalaniu wysokości kar łącznych znaczenie mają elementy składające się na związek przedmiotowy i podmiotowy zbiegających się realnie przestępstw. Im związek ten jest ściślejszy, tym bardziej przeważa absorbowanie poszczególnych kar, im luźniejszy - ich kumulacja, to jest sumowanie. Należy zwrócić uwagę, że związek przedmiotowy zbiegających się realnie przestępstw ocenia się według tożsamości lub podobieństwa dóbr naruszonych poszczególnymi przestępstwami oraz na podstawie zwartości czasowej i miejscowej ich popełnienia. Związek podmiotowy rozumie się jako podobieństwo rodzaju winy i zamiarów (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 14 marca 2007 roku o sygn. II AKa 44/07, KZS 2007/4/27).

Określając wysokość kary łącznej Sąd nie brał pod uwagę okoliczności przyjętych za podstawę wymiaru kar za poszczególne przestępstwa - stopnia społecznej szkodliwości poszczególnych czynów jak również ówczesnego stopnia winy skazanego, gdyż te zostały już wzięte pod uwagę przy wymiarze poszczególnych kar za czyny jednostkowe podlegające łączeniu. Wymierzając karę łączną Sąd miał zatem na uwadze całokształt przestępczej działalności P. S. w kontekście celów zapobiegawczych i wychowawczych, jakie kara powinna spełniać w zakresie prewencji indywidualnej

i generalnej jak też ustalenia w zakresie związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy kolejnymi przestępstwami, za które został on skazany.

W tych okolicznościach, na wysokość wymierzanych kar łącznych miał istotny wpływ stosunkowo dosyć odległy ww. związek podmiotowo – przedmiotowy pomiędzy czynami zabronionymi. Mimo że odstęp czasowy pomiędzy popełnianiem kolejnych przestępstw nie był duży, to podkreślenia wymaga, iż godziły on w różne dobra chronione prawem. W odniesieniu do pierwszej łącznej kary stwierdzić wypada, iż jednostkowe skazania nastąpiły za popełnienie przestępstw przeciwko obrotowi gospodarczemu, jak i godzące w wiarygodność dokumentów, a także z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W odniesieniu do drugiej kary łącznej nie sposób nie zauważyć, że P. S. wielokrotnie dopuszczał się przestępstw przeciwko mieniu popełnionych na szkodę różnych pokrzywdzonych. Dopuścił się także czynów przeciwko obrotowi gospodarczemu, dokumentom oraz popełnił przestępstwo związane z kierowaniem pojazdu w stanie nietrzeźwości.

Na wymiar kary łącznej wpływ ma również proces resocjalizacji skazanego. Z uzyskanej z Aresztu Śledczego W.(k. 76) opinii o P. S.wynika, iż jego zachowanie podczas odbywania kary pozbawienia wolności należy uznać za zmienne. Skazany był 10 razy karany dyscyplinarnie, między innymi za pozytywny test na obecność narkotyków, czy też wulgarne zachowanie względem przełożonych. Ponad 20 razy był jednak nagradzany, a wobec przełożonych stara się wymagane regulaminowe postawy i zazwyczaj jest kulturalny. Jednakże, co nie mogło zostać nie zauważone, deklaruje on mało krytyczny stosunek do popełnionych przez siebie przestępstw. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie zwykłym i nie wykazuje chęci odbywania kary w systemie programowanego oddziaływania. Wśród osadzonych funkcjonuje poprawnie, nie jest konfliktowy oraz nie deklaruje uczestnictwa w podkulturze więziennej. Obecnie nie jest zatrudniony, a z zatrudnienia wycofany został z powodu odmowy wyjścia do pracy. Ukończył natomiast Zasadniczą Szkołę Zawodową o kierunku introligator, a obecnie jest uczniem I klasy Liceum Ogólnokształcącego.

Sąd orzekając kary łączne miał na uwadze fakt, iż zasadnicze znaczenie w zakresie jej wymiaru mają dyrektywy prewencyjne zarówno w aspekcie prewencji indywidualnej, jak i prewencji generalnej. W odniesieniu do P. S. istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej niż wynikałoby to z dyrektywy absorpcji jest całokształt jego przestępczej działalności. Wskazuje on bowiem, iż P. S. przez wiele lat dopuszczał się różnorodnych przestępstw rażąco lekceważąc porządek prawny.

Jednocześnie skazany nie jest w ocenie Sądu obecnie osobą tak zdeprawowaną, by uzasadnione było oparcie kar łącznych na zasadzie kumulacji. Jedynie w odniesieniu do łącznego zakazu środków karnych w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zastosował zasadę kumulacji, z uwagi na ich nieizolacyjny charakter jak i późniejsze, kolejne orzeczenie tego środka karnego ukazujące, że w jakikolwiek sposób dotychczasowe stosowanie tych zakazów nie wpłynęło na postawę P. S..

W odniesieniu do łącznych kar pozbawienia wolności, orzeczonych mocą niniejszego wyroku, Sąd oparł się na zasadzie mieszanej ukierunkowanej jednak w nieco wyższym stopniu na kumulację, aniżeli na absorpcję. Tylko tak ukształtowane kary w sposób racjonalny odzwierciedlają całokształt przestępczej działalności P. S. oraz pozwalają uniknąć nieuzasadnionego premiowania sprawcy popełniającego wiele przestępstw.

Zdaniem Sądu ww. okoliczności w powiązaniu z tak określonymi granicami kar łącznych uzasadniają twierdzenie, że pierwsza z nich w wysokości 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i druga w wymiarze 6 lat pozbawienia wolności to kary słuszne i sprawiedliwe.

Postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach III K 453/97, III K 1154/99, III K 2939/01 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży w sprawie VII K 467/08 Sąd umorzył. Brak jest bowiem podstaw do orzeczenia kary łącznej – w odniesieniu do określonego w pkt 1 i 7, zaś kary orzeczone mocą wyroków z pkt 2 i 3 zostały już połączone karą łączną w wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 04.04.2005 r. (sygn. akt III K 1081/05) i w związku z czym brak jest podstaw i potrzeby wydania nowego wyroku łącznego w odniesieniu do tych orzeczeń.

Zgodnie z treścią art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonych kar łącznych okres rzeczywistego pozbawienia wolności oraz okresy dotychczas odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu.

Na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie III wyroku Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia25-26 lipca 2008 r. ze sprawy o sygn. akt XV K 1845/08 Sądu Rejonowego w Białymstoku, natomiast na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie IV okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniach 2 i 3 stycznia 2009 r. oraz od dnia 3 lutego 2009 r. do dnia 21 grudnia 2009 r. i od dnia 4 stycznia 2010 r. do dnia 12 stycznia 2011 r. ze sprawy o sygn. akt VII K 858/09 Sądu Rejonowego w Białymstoku. Na poczet obu wymierzonych łącznych kar pozbawienia wolności Sąd zaliczył P. S. okresy odbytych kar pozbawienia wolności ze spraw podlegających łączeniu.

Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. wynagrodzenie za obronę z urzędu w kwocie 206,64 zł (dwieście sześć złotych sześćdziesiąt cztery grosze) w tym 23 % podatek VAT uznając, iż taka jego wysokość jest adekwatna do nakładu pracy obrońcy oraz zgodna z § 14 ust 2 pkt 5 i § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 z późn. zm.).

W oparciu o art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego, uznając, iż jego sytuacja rodzinna i materialna uniemożliwi mu ich uiszczenie. O kosztach procesu w części umarzającej postępowanie co do połączenia kar Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k.